

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11062/2023
20.09.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Мишковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство одбране, коју заступа Војно правобранилаштво, Београд, Града Новог Сада, кога заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1412/20 од 06.10.2022. године, у седници одржаној 20.09.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1412/20 од 06.10.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1412/20 од 06.10.2022. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 9943/2018 од 24.10.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор пресуђене ствари. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужицу на име накнаде нематеријалне штете због умањења животне активности исплати 200.000,00 динара са законском затезном каматом од 24.10.2019. године до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да му на име накнаде нематеријалне штете због умањења животне активности исплати још 200.000,00 динара преко досуђеног износа из става првог изреке, до траженог износа од 400.000,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 75.100,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате. Ставом петим изреке, одбијен је захтев за камату на трошкове парничног поступка за период од дана пресуђења 24.10.2019. године до дана када су наступили услови за извршење, као неоснован.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1412/20 од 06.10.2022. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и тужене и првостепена пресуда потврђена у ставовима првом, другом, четвртом и петом изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према члану 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног суда, услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. ЗПП нису испуњени. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, као ни новим тумачењем права. Образложење побијане пресуде је у складу са судском праксом у тумачењу и примени материјалног права у случају накнаде нематеријалне штете због умањења животне активности настале због погоршања здравственог стања, проузроковане учешћем у борбеним дејствима, у конкретном случају за време НАТО бомбардовања на Косову и Метохији 1999. године. Правилна примена материјалног права у споровима са захтевом за накнаду штете као у овом случају, зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, па разлози ревизије којима се указује на налаз и мишљење судског вештака, заправо оспоравају утврђено чињенично стање и оцену изведених доказа, што не представља дозвољен ревизијски разлог сходно члану 407. став 2. ЗПП.

Из изнетих разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде нематеријалне штете поднета је 18.06.2018. године. Како вредност предмета спора побијаног дела од 200.000,00 динара не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

Из наведеног разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**